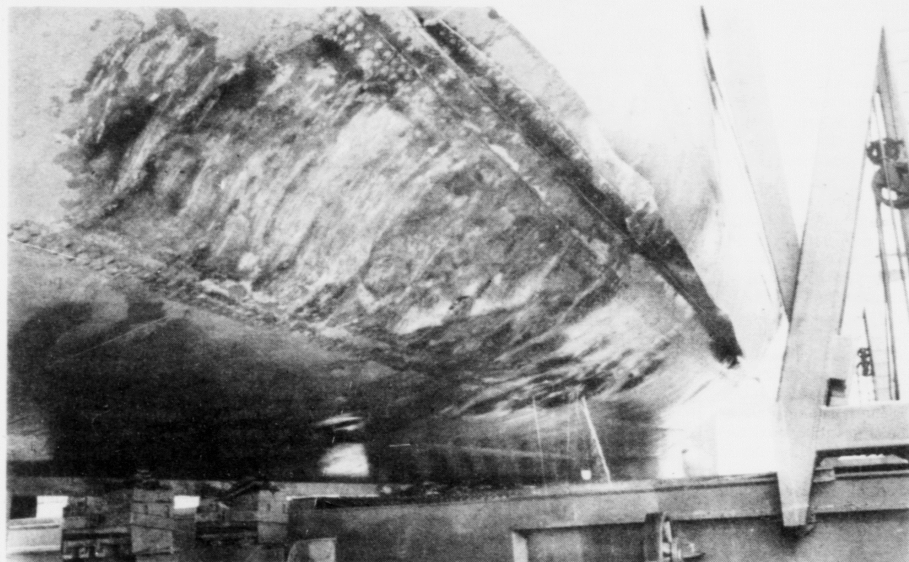

Ongin á brúnni meðan skipið stevndi á land

Leygardagur 22. januar 1983

Ongin var á brúnni, sum kundi siggja, at skipið nærkaðist landi meira og meira.

Tí kundi heldur ongin forða fyrri, at tað fór á land.

Stýrimaðurin var í kortrúminum. Dekkarin, sum skuldi halda útkikk, var niðri undir og orðnaði tvær koyggjur.

Hesa frágreiðing fingi sjórætturin og ein ovfullur rættarsalur um hendingina týskveldið, tá Olavur Halgi sigldi á Hest.

Hvi hetta hendi, fekst tó ikki greiða á. Kósinn var sett soleiðis, at skipið skuldi ganga væl fritt av Hælinum. Sjálvstýrarin var koblaður til. Ferðin var litil, 3–4 míl. Vestfall var. Veðrið: útnyrðingur vestan, vindmegi 6. Klárt.

Olavur Halgi fór av Havnini kl. 17.25. Hann skuldi vestur í hav til norsku veðurboyuna. Tveir norðmenn vóru við.

Ferðin niður

Skiparin greiddi frá, at tá teir kl. 17.45 vóru komnir um Kirkjubønes, setti hann kósina, so teir vóru væl fríir av Hælinum.

1. stýrimaður og ein dekkari komu á brúna.

Skiparin fór niður at skaffa. Aðrenn hann fór, sá hann, at stýrimaðurin setti kósina meira í bakborð. Longur frá Hælinum.

Meðan hann skaffaði legði skiparin til merkis, at ferðin hjá skipinum minkaði munandi. Løtu seinni stoytti.

— Hvat hendi frá tí, eg fór niður, til vit fóru á land, veit eg onki um, segði skiparin.

Men tað visti stýrimaðurin. Hann segði, at hann setti ferðina niður í 3–4 míl, tá teir vóru miðskeiðis millum Kirkjubønes og Hælin. Hetta gjørdi hann fyrri at teir skuldu vera lidnir við nátturðan, aðrenn teir komu vestur um Trøllhøvda. Hann roknaði við, har fór at rulla nakað illa.

Í kortrúmið

Tá hann hevði tryggjað sær, at alt var í lagi, fór hann aftur í kortrúmið at gera ein obs. T.e. ein frágreiðing um veður o.a., teir javnan gera og senda Marinustøðini. Dekkarin var á brúnni.

1. stýrimaður metti, hann var fyra-fimm minuttir í kortrúminum.

I tí hann reisti seg og

skuldi fara fram aftur, fór skipið á land.

Klokkan í kortrúminum var tá farin av 18.00.

Dekkarin hevði ikki nógv at leggja afturat frágreiðingunum hjá yvirmonnum.

Ikki fyrr enn hann bleiv tráspurdur. Tá kom so við og við, hvat hann hevði gjørt hetta korterið frá uml. 17.45 til uml. 18.00. Hann kom á brúna sum útkiksmaður, aðrenn skiparin fór niður. Stýrimaðurin og hann skiftu ikki orð á brúnni, segði hann.

Løtu seinni fór hann niður aftur at orðna tvær koyggjur til norðmenninar, sum vóru við.

Hann var beint komin aftur á brúna, tá skipið stoytti. Hann sá onki, tí hann var komin uttan úr myrkrinum inn í ljósið.

— Eg hugdi í tann minna radaran. Men hann stóð ikki frá.

Eftir hvat skiltist, visti stýrimaðurin ikki av, at dekkarin fór, meðan hann sjálvur var inni í kortrúminum.

Skiparin legði upp í, tá dekkarin bleiv avhoyrdur. Hann legði dent á at fáa fram, at dekkarin ikki segði stýrimanninum frá, at hann fór niður at orðna koyggjurnar. Skiparin legði eisini dent á, at tað

var, meðan teir lógu í Havn, at hann gav dekkaranum boð um at gera

tær báðar koyggjurnar klárar.

1. stýrimaður segði í hesum sambandi, at hann visti onki um koyggjurnar. Hann visti heldur ikki, at dekkarin var farin av brúnni.

Skyldin

Enn hevur ongin fingið skyldina fyrri tað keðiliga óhappið týskveldið.

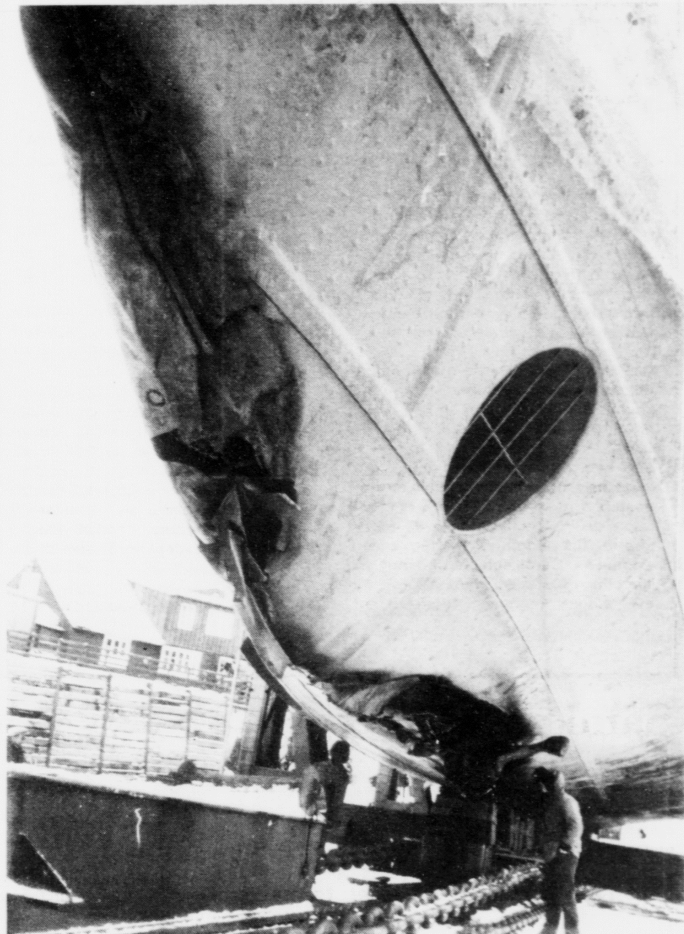
Men 1. stýrimaður bleiv ikki avhoyrdur sum vitni. Tað vil siga ikki »under strafansvar«. Tað kann ikki útilokast, at hann verður ákærdur í sam-

bandi við óhappið, bleiv upplýst í sjórættinum. Tað verður tó ikki enn á sinni, greiða fæst á tí. Tað, sum kom fram í sjóforhoyrinum mikudagin, verður nú sent lónaðar-málaraðnum.

Halda embætismenninir har, at orsök er til at draga onkran til svars fyrri strandingina, verður fútin biðin um at reisa ákæru.

Skiparin, 1. stýrimaður og dekkarin hava allir verið við Olavi Halga, síðani hann kom fyrri goðum fyra árum síðani.

hd

Olavur Halgi er illa farin. Røðrið hevur eisini fingið skaða. Møguliga av trossanum frá Fylinu.

Beinan vegin, skipið stóð, sendi skiparin út neyðarkall, gav monnum boð um at fara í bjargingarvestar og seta út gummibjargingarbat